

endelig er fastsat, klarer Ejeren sig med at lade den afløse med Halvdelen af dens Værdi. Jeg mener, at enten skal Skatten fastsættes som vedblivende Afgift eller kunne afløses med sit fulde Beløb. Det tror jeg er den heldigste Maade.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) mente, at det var Henry Georges Teorier, man her begynder at sætte i Virksomhed. Der er jeg fuldstændig uenig med det ærede Medlem. Saa vidt jeg har forstaaet Henry Georges Teorier, gaa de ud paa at paalægge saa store Skatter, at Ejendommene skulle falde i Pris. Her er kun Spørgsmaal om at tage en Del af den Værdistigning, som en Ejendom faar, saa der er en Væsensforskel, og jeg tror ikke, at disse to Forhold have ret meget tilfælles. Det eneste, de have tilfælles, er, at det er en Skat paa Jord, men i det ene Tilfælde tilsigtes det kun, at de Mennesker, som have udredet det til Værdistigningens Fremkomst nødvendige Beløb, faa en Part i de Værdier, som ere frembragte; i det andet Tilfælde gøres der Forsøg paa at gøre Jorden billigere, altsaa efter min Mening paa at fratage Ejendomsbesidderne en Del af de Værdier, de sidde inde med.

Det ærede Medlem mente endvidere, at naar man tog Fortjenesten det ene Sted, maatte man nødvendigvis ogsaa give Erstatning de Steder, hvor der blev Tab. Ja, det kunde jo se saaledes ud, men jeg tror nu ikke, det er absolut nødvendigt. Vi maa huske paa, at det, at man tager Fordelen det ene Sted, hjælper i alt Fald til at lette de Mennesker, der faa Tab. De Kommuner, der ere saa heldige at faa Stationer, komme til at betale større Beløb til Baneanlægget, medens de Kommuner, der ere saa uheldige, at de ingen Stationer faa, men muligvis endogsaa have Tab ved Banen, slippe netop ved Hjælp af denne Lov noget billigere. Jeg tror derfor ikke, at selve Loven giver Anledning til et saadant Erstatningsspørgsmaal; det er imidlertid ogsaa et af de Spørgsmaal, der kunne overvejes i Udvalget, men jeg tror ikke, at en Forandring her er absolut nødvendig.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) vilde have den fulde Værdistigning og var imod en Tidsbegrænsning. Jeg er ogsaa imod en tidsbegrænset Afgift, men derimod tror jeg, at det er vanskeligt at tage den fulde Indtægt, fordi det som allerede nævnt er saa grumme vanskeligt at finde netop det Beløb, som vedkommende Ejendom er stegen i Værdi. Derfor tror

jeg, det er meget heldigt, at vi først sige, at nogle Procent ere helt fri, og at vi beskattede Resten med et noget mindre Beløb end det, der svarer til den fulde Stigning. Ellers kunde man jo komme til at gøre Uret, og det skulde man vogte sig for.

Hvis Udvalget og det høje Ting kunde tage noget Hensyn til de Bemærkninger og Indvendinger, jeg har gjort til det foreliggende Lovforslag, vilde jeg selvfølgelig være glad derved og sige Tak derfor, thi jeg tror, at med nogle Ændringer i den Retning vil Forslaget ikke alene kunne blive godt, men endogsaa meget godt. I alle de andre Spørgsmaal om Taksationen osv. har jeg været enig med og staa fuldt ud ved Siden af de 11 Medlemmer, som vare enige om at stille dette Forslag. Det er kun de enkelte af mig nævnte Punkter, hvor jeg har taget Afstand, fordi jeg mente, det var noget, som i alt Fald ikke egnede sig saa fortræffeligt til at føres ud i Praksis; om det er brugeligt, kan være en anden Sag. Hermed anbefaler jeg Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og haaber, at Forhandlingen skal blive ført paa en saadan Maade, at vi kunne faa et gunstigt Resultat ud deraf.

H. P. Pedersen: Ved første Behandling af Jernbaneloven udtalte jeg mine Betæneligheder ved at komme til at realisere det Princip, som den Gang laa til Grund for den paatænkte Værdistigningskat. Disse Betæneligheder ere ikke blevne mindre siden den Tid, og de Forhandlinger, der ere førte her i Dag, have heller ikke i væsentlig Grad bidraget til at fjerne disse Betæneligheder. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa nærmere at omtale de Ulemper, som efter min Mening klæbe ved dette Lovforslag, for ikke at gentage, hvad der allerede er sagt af andre Medlemmer. Men jeg vil med disse Ord kun forbeholde mig min Stilling, indtil jeg ser, hvorledes Lovforslaget vender tilbage fra det bebudede Udvalg. — Det er udtalt af det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), at vi ere nødsagede til at gennemføre dette Lovforslag, thi før det er sket, kunne de nye Jernbaner ikke træde i Virksomhed. Men skulde det virkelig ikke lykkes at faa gennemført et tilfredsstillende Forslag i den Retning, antager jeg, at det vilde være overkommeligt at faa gennemført en Ændring i Jernbaneloven, saaledes at Banerne kunne komme til at virke uden Hensyn til, om det foreliggende Forslag gennemføres.